

efter Loven af 6te Juli 1867. — Som den ærede Formand bemærkede, afhænge Vædringsforslagene under Nr. 5, 6, 7, 16, 17 og 18 væsentlig af Afstemningen over Forslaget under Nr. 2; men der er dog gjort en Bemærkning af det tidligere nævnte ærede Medlem — hvis Rigtighed ogsaa er anerkjendt af den ærede Formand — om, at der ikke er nogen aldeles ubetinget Sammenhæng mellem Forslaget under Nr. 2 og Forslaget under Nr. 5, som gaar ud paa at stryge den Sidenrigsministeren tillagte Beføjelse til at afgjøre, hvorvidt Statens Embeds- og Bestillingsmænd tillige af Amtsraadet skulle kunne forpligtes til at gøre Snekastningsarbejde. Grunden til denne Bestemmelse er selvfølgelig den, at man ikke har troet at turde blive staaende ved Amtsraadets Afgjørelse i den Henseende. Der kan være visse Embeds- og Bestillingsmænd, som det, set fra Statens Standpunkt, er nødvendigt, at holde frie for Snekastningsarbejde, og jeg skal nævne dem, jeg væsentligst har tænkt paa; det er Jernbanebetjentene, med Hensyn til hvilke et Amtsraad, naar det ikke har Diet stærkt fæstet paa Jernbanetjenesten, maatte kunne sige: De kunde ligesaagodt gøre Snekastningsarbejde som de Andre, Noget, som man derimod tør forudsætte ikke vil blive Tilfældet, naar Afgjørelsen henlægges til Sidenrigsministeren, thi han vil selvfølgelig have saa meget Die for Statens Interesse, at han ikke vil tage i Betragtning at fritage en enkelt eller flere af disse Bestillingsmænd. Det er derfor, jeg ikke tør anbefale det ærede Thing at vedtage Forslaget under Nr. 5, selv om det maatte vedtage Forslaget under 2. — Der er til § 3 endnu stillet det Forslag at nedsætte 20 Mars Alderen til 18 Mars Alderen. Jeg maa sige, at jeg for mit Bedkommende ikke kan anbefale dette Forslag. Det forekommer mig, at det først er ved 20 Mars Alderen, man kan forudsætte, at Folk i Almindelighed have opnaaet en saadan Udvikling, at man kan paalægge dem selvstændig at udføre Snekastningsarbejde. Jeg har selv ved Lovforslagets Udarbejdelse været inde paa at sætte 18 Mar, men jeg forlød det, idet jeg fandt, at det vilde være mere stemmende med den Udvikling, som disse Folk i Almindelighed have opnaaet, at sætte

20 Mar. Naar Udvalgets ærede Flertal har ment, at man ved det i Regjeringsforslaget opstillede Princip vilde kunne komme til at ramme Eleverne paa Folkehøjskolerne, saa maa jeg her bemærke, at, hvis man nu vilde ombytte 20 Mars Alderen med 18 Mars Alderen, turde det vel være muligt, at man derved kunde komme til at disponere over Eleverne paa Folkehøjskolerne, hvilket derimod neppe vil blive Tilfældet, naar man bliver staaende ved en Aldersgrændse af 20 Mar. — Fremdeles har det ærede Mindretal stillet et Forslag under Nr. 8, men da det er taget tilbage af Hensyn til det Vædringsforslag, som jeg har stillet under Nr. 9, saa skal jeg sige, at mit Vædringsforslag slet ikke gaar ud paa Andet end at tilføje Bestemmelsen et noget smukkere Sprog, end Tilfældet vilde være, dersom Forslaget under Nr. 8 blev vedtaget. — Der er dernæst af mig under Nr. 10 stillet et Vædringsforslag til § 13, som kun er en Redaktionsændring. Da § 14 i Dyrigt udelukkende handler om interimistiske Bete, vil det være hensigtsmæssigere og mere systematisk at lade Bestemmelsen i dens sidste Stykke finde sin Plads i Slutningen af § 13, hvor der omhandles forskellige andre Ting, og hvor Bestemmelsen ogsaa meget passende kan finde sin Plads, hvorimod den ikke har Noget at gøre med den Tanke, som for Dyrigt ligger til Grund for § 14. — Det under Nr. 11 stillede Vædringsforslag skal jeg tillade mig at anbefale, da det forekommer mig at indeholde en Forbedring. — Til § 15 er der af flere ærede Medlemmer under Nr. 12 og 13 stillet tvende Vædringsforslag, som jeg skal tiltræde og tillade mig at anbefale. — Til § 16 har jeg under Nr. 14 stillet et Vædringsforslag, der kun er en Redaktionsændring og, som jeg tror, tydeligere og lidt kortere udtrykker den Tanke, som er nedlagt i det sidste Stykke af Paragrafen. — Hvad angaar Vædringsforslaget under Nr. 15, da erkjender jeg tilvisse selv at have givet et vist Stod til dette Vædringsforslag ved en Bemærkning, som jeg fremsatte under Sagens 2den Behandling, idet jeg troede at kunne give en Anvisning paa, hvorlunde man kunde undgaa den større kontante Omsætning